

Milí studenti Bible a příznivci sobotní školy,

máme před sebou **druhé čtvrtletí roku 2018**, ve kterém budeme v našem „**Průvodci studiem Bible**“ uvažovat nad důležitým tématem – „**Příprava na čas konce**.“ Vzhledem k tomu, že jde o důležité téma a místy výkladově je náročné, připravil jsem „**Úvodník**“ delší, kde budou místy studijní poznámky a dle možností vysvětlena i symbolika.

Úvod: Při poslední večeři Ježíš Kristus slíbil svým učedníkům, že opět přijde. Toto zaslíbení patří i nám. V úterý 12. nisanu r. 31 po Kr. na hoře Olivetské hovořil Ježíš s Petrem, Jakubem, Janem a Ondřejem (Mk.13,3) o budoucích událostech, které vyvrcholí jeho druhým příchodem na tuto zemi (Mt.24; Mk.13; Lk.21). Z dnešního pohledu viděno, většina událostí již nastala. Naplnila se časová prorocství 1260 let a 2300 let, které je nejdelší a poslední časové. R.34 po Kr. skončilo jiné časové prorocství 490 let, r.70 po Kr. byl dobyt Jeruzalém a zničen chrám. Od r. 1798 je kniha Daniel odpečetěna a od r. 1844 žijeme v době konce. Konec Mt.24 a celá Mt.25. kap. hovoří o aktivní přípravě a službě. Jak se připravit? Být v Kristu a Kristus v nás, ta naděje slávy (2Kor.5,17 a Kol.1,27b). V době přípravy na druhý příchod J. Krista máme žít s pohledem upřeným na Ježíše (Žid.12,2a), který se za nás obětoval a který je nyní na pravici Boží. Čím více se budeme dívat na Krista a na krásu jeho povahy, tím více budeme proměňováni k jeho obrazu, k jeho povaze.

1) Vesmírný konflikt. Dřív, než vypukl v nebi „Velký spor“ měl Bůh připravený „Velký plán záchrany“. Bůh pojal úmysl stvořit člověka. Než se plán uskutečnil, tak došlo ke vzpouře v nebi a pádu satana s jeho anděly. Potom Bůh realizoval úžasné dílo stvoření na planetě Zemi. Nevím, jak to bylo s časem předtím, ale v Bibli je zmínka o času poprvé uvedena v Gen.1,14. Po pádu Adama a Evy do hříchu se začal realizovat velký plán spasení (o který jeví zájem andělé a také proroci (1Pt.1,10-12). Bůh soudem nad hadem (satanem) v Gen.3,15 vyslovil naději pro lidstvo a celý vesmír, že v budoucnu satan prohraje a zahyne a Kristus se stane vítězem. Člověk dostal druhou šanci, aby skrze víru a poslušnost mohl být obnoven k Božím obrazu a být zase v souladu s Bohem a jeho charakterem. S touto nadějí byli nuceni opustit ráj. Vyhnání z Ráje se nám může zdát kruté, ale satan měl plán, aby člověk-hříšník pojedl ovoce ze stromu života a pak by hřích i hříšníci žili věčně (Gen.3,22). „Satan chtěl založit v Edenu svůj trůn a stát se vládcem světa.“ CON 7. Tento plán Bůh překazil právě vyhnáním z Ráje. Od této chvíle žije lidstvo pod smlouvou milosti, jejímž ručitelem se stal Ježíš Kristus. Plán záchrany má několik cílů, které se realizují postupně v několika etapách. (Ef.3,5.9. Kol.1,26. 2Tim.1,9. Tit.1,1-3). Bůh postupně, skrze své služebníky proroky oznamoval svoji vůli a skrze některé vznikalo psané zjevení, které je dnes obsaženo v Božím slově - Bibli. Klíčové body „Plánu spasení“ rozeznáváme: Vytvoření plánu spasení ve věčnosti. Stvoření vesmíru, andělů a jiných bytostí. Vzpouře ve vesmíru a pád satana s jeho anděly. Stvoření člověka a jeho pád do hříchu. Dobu patriarchální, dobu Mojžišovskou, dobu Jozueho a soudců, dobu královskou, včetně sjednoceného a rozděleného království, zániku severního království a dobytí jižního království. Dobu exilní, poexilní a intertestamentální. Dobu evangelijní, jejímiž klíčovými událostmi bylo vtělení (inkarnace), narození, život, smrt, vkříšení a nanebevstoupení J. Krista. „Od pádu člověka do hříchu až do příchodu J. Krista na Zem Bůh s lidstvem komunikoval prostřednictvím Krista a andělů.“ DA 115 PP 67.366. Období prvotní církve - Skutky ap., epištoly a kniha Zj. Jana. Období křesťanských (církvních) dějin, které potrvají až do 2.př. J. Krista. Bůh zaslíbil skrze své proroky, že přijde opět na naši Zemi. A když žil J. Kristus na zemi mezi námi, tak to potvrdil svým slibem v J.14,1-3. Poslední kniha Bible - Zjevení, nás povzbuzuje slovy Ježíšovými: „Jistěť přijdu brzo“ (Zj.22,20).

2) Daniel a jeho doba. Bůh si přál od počátku, aby celý svět poznal jeho lásku a milost a jeho vůli pro jejich život. Bůh si mezi národy vyvolil Izraelský národ skrze který chtěl zjevit svůj charakter a slávu. Izrael tento úkol málokdy plnil a tak dopustil Bůh, aby v babylonském zajetí byl oslaven skrze Daniela a jeho přátele. V této knize, která se dělí na část vypravěčskou-historickou (1-6) a na část prorockou-eschatologickou (7-12) se budeme učit o věrnosti v maličkostech, o pokoře, o tom, že Bůh má dějiny ve svých rukou, o zázračném, ale postupném obrácení pohanského vládce světa Nebukadnesara, ale i o věrnosti ve vztahu k Bohu na modlitbě i za cenu

života. Některé části z knihy Daniel byly zapečetěny a to ty, které se týkaly poslední doby-doby konce. V knize Daniel se jasně ukazuje, že Bůh je pánem dějin.

3) Ježíš a kniha Zjevení. Kniha Zjevení je knihou odpečetěnou. Slovo „zjevení“: ῥ. ἀποκάλυψις (apokalypsis) znamená „odhalení.“ „Světlo, které Daniel obdržel, bylo dáno zvláště pro tyto dny.“ TM 113 „Porozumíme-li jako lid tomu, co pro nás tato kniha (Zjevení) chová, ukáže se mezi námi velké probuzení.“ TM 114 „Kniha Zjevení vysvětluje a zvýrazňuje proroctví Starého zákona a obzvláště předpovědi proroka Daniela. Symboly a časová proroctví Daniela a Zjevení, patří nerozlučně k sobě.“ 7BC 104. „Celé Písmo je zjevením; každé zjevení dostávají lidé skrze Krista.“ 7BC 953 „Ve Zjevení se všechny knihy Písma protínají a končí, a ve zvláštním smyslu je tento spis doplněním knihy Daniel.“ 7BC 784 AA 585. Celá kniha Zjevení - její struktura i obsah - se zaměřuje na jediné: představit Ježíše Krista. „Ježíš Kristus je Alfa a Omega. Genesis Starého zákona a Zjevení Nového zákona. Obě knihy se setkávají v Kristu.“ 6BC 1092.

4) Věčné evangelium pro dobu konce. Nyní žijeme v době konce, kdy svět potřebuje slyšet dobrou zprávu, evangelium - naléhavěji, než kdy předtím. Bůh Otec nás miluje (J.3,16. J.16,26.27). J. Kristus z lásky k nám zemřel strašnou smrtí na kříži. Co ho zabilo? Náš hřích a to jej odloučilo od Otce. A není v žádném jiném spasení, neboť není jiného jména pod nebem daného lidem, skrze kteréž bychom mohli být spaseni (Sk.4,12). Ano také i duch pomocen jest mdlobám našim. Duch prosí za nás lkáním nevypravitelným (Ř.8,28). Svoji jistotu spasení zakládáme na tom co pro nás učinil Ježíš. Nabídka spasení ze strany J. Krista se odrazí a projeví v životě věřícího člověka, který přijímá do svého života nový život a chodí duchem. „Povaha vytvořená podle Božího vzoru je jedným pokladem, který si z tohoto světa přeneseme do Božího království. Věřící, kteří se na této zemi učí u Krista, vezmou si všechno, co se od něj naučili, s sebou do nebeských příbytků.“ COL 332. Součástí věčného evangelia je také poselství o soudu. Anděl zvěstoval věčné evangelium a oznámil velikým hlasem, že přišla hodina jeho soudu (Zj.14,6.7). Tam kde se hlásá poselství o Kristu, se hlásá také poselství o Antikristu (1J.2,18.22. 1J.4,3 2J.1,7).

5) Kristus v nebeské svatyni. Adventní lid má úžasné poselství. Přínosem každé je poselství o svatyni, o vyšetřujícím soudu a o tom, co nyní pro nás dělá náš Velekněz Ježíš Kristus ve svatyni svatých. „Boží lid musí jasně a správně pochopit podstatu svatyně a vyšetřujícího soudu. Všichni potřebují osobně znát, co koná náš Velekněz, jinak nebudou schopni uchovat si víru, která je v této době tak důležitá, a zaujmout postoj, který podle Boží vůle zaujmout mají.“ GC 488 „Správné pochopení služby v nebeské svatyni je základem naší víry.“ Lt. 208, 1906. Většina křesťanských církví skončila u oběti J. Krista na nádvoří svatyně. Někteří vyučují a vykládají předměty ve s.z. svatyni jako symboliku cesty posvěcení - chleby-Bible, světlo-Kristus, olej-Duch svatý, kadidlový oltář-modlitba. Najdete na internetu kázání o J. Kristu jako Veleknězi nebo o Božím soudu. Ale o aktuální službě J. Krista ve sv. svatých a o vyšetřujícím soudu jsem nic nenašel v poselství kazatelů jiných církví. Toto poznání a poselství máme sdělovat jiným lidem. A předně to musíme poznat, pochopit a prožívat my sami. „Kristova prostřednická služba za člověka v nebeské svatyni je právě tak podstatná součástí plánu vykoupení jako jeho smrt na kříži. Svou smrtí zahájil Kristus své dílo a po svém zmrtvýchvstání vystoupil na nebesa, aby je dokončil v nebi.“ GC 488/9 „Ze všech, kdo nesou jméno Kristovo, měli by adventisté sedmého dne Krista nejvíce před světem vyvýšit.“ GW 156. Ježíš Kristus a jeho oběť, jako Beránek, jako Velekněz podle řádu Melchisede-chova, jako Prostředník, a význam Dne smíření - jsou další témata k našemu studiu.

6) „Změna“ zákona. V dnešní době je velmi důležité pochopit roli Božího zákona-Desatera ve vztahu ke spasení, k milosti a k hříchu (1J.3,4). Jak vnímat sobotu v N.Z.? Jak pochopit verše o prvním dni v týdnu v N.Z.? Daniel 7,25 prorocky předpovídá, že zde bude moc m a l é h o r o h u -papežství), která v dějinách učiní pokus změnit doby a zákon (ČEP v pozn. uvádí: „Míněno doby k bohoslužbám a svátkům.“ V dějinách rozpoznáváme, že k tomuto pokusu o změnu skutečně došlo. Bůh však svůj mravní zákon, který je platný pro celé lidstvo nezměnil. A po celé věky zde byl vždy věrný lid, který ctil Boha, a jeho vůli vyjádřenou v jeho zákoně, který je vyjádřením charakteru a myšlení Božího.

7) Očekávání Kristova návratu. Matouš 24. a 25. nám ukazuje Ježíšovo varování před nadcházejícími událostmi, ale také zároveň nás vede v několika podobenstvích k přípravě na

Kristův druhý příchod v moci a slávě. Varování před svody, falešnými Mesiáši, divy a zázraky jsou platná dodnes. Ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen (Mt.24,13). Jaký smysl má Ježíšův výrok o „znesvěcující ohavnosti“ a kam ho zařadit v dějinách? Toto se naplnilo v době pohanského Říma, jakožto první fázi „m a l é h o r o h u“ a potom se to naplnilo v době papežského Říma, jakožto druhé fázi „m a l é h o r o h u“. Velký význam pro naši přípravu mají Ježíšova podobenství vyřčená na konci Mt.24 a v Mt.25. kap. Ježíš nás velmi důrazně vyzývá k bdělosti.

8) Závěrečné volání k pokání. Jako adventisté sedmého dne věříme v koncept „přítomné pravdy“ (2Pt.1,12). Věříme, že poselství tří andělů ze Zj.14,6-12 je „přítomnou pravdou“ pro ty, kteří žijí v posledních dnech před Kristovým návratem, kdy se naplní všechny naše naděje. Trojandělské poselství je věčné evangelium aktualizované pro naši poslední dobu. Jádrem Trojandělského poselství je ospravedlnění z víry. Středem poselství je Beránek. Trojandělské poselství je odpovědí na to, co vyžaduje šelma a celá odpadlá moc ve Zj.13. Zabývat se budeme prvním andělským poselstvím. V poselství jsou obsaženy tři imperativy: Bojte se Boha - znamená Boha milovat a poslouchat. Vzdejte jemu chválu, doslova: slávu - „Boží sláva je jeho charakter.“ AA 576 „Chceš-li vzdát slávu Bohu, máš svým charakterem vzdát slávu Bohu.“ COL 414. „Vzdávat slávu Bohu znamená zjevovat jeho charakter v naší vlastní povaze a tím ho zvěstovat.“ MS 16, r. 1890. Klanějte se Bohu - znamená vzdávat Bohu poctu, úctu. Proč respektovat tyto tři imperativy? Zdůvodnění: Protože přišla hodina jeho soudu. Jedná se o čas, o dobu soudu před druhým příchodem J. Krista. Laodicea znamená lid soudu. Dříve, než se Kristus vrátí - je třeba, aby bylo rozhodnuto o každém z nás. Soud začne od domu Božího (1Pt.4,17a) tzn. od věřících a skončí žijícími v poslední generaci (1Tes.4,15-17).

9) Podvod na koci času. Podle J.8,44 byl ďábel vrah od počátku a v pravdě nestál a je otcem lži. Satan se již od své první vzpoury v nebi rád maskoval a pracoval lstí a podvodem. Svedl 1/3 dobrých andělů a také později na zemi svedl Adama a Evu. Dnes každý z nás je součástí toho velkého sporu. Satan podvádí také tím, že skrývá pravou identitu. Hodí se mu, když si ho mnozí lidé představují jako pohádkovou bytost, jako čerta, s ocasem a kopytem, nebo nejlépe se mu hodí, pokud lidé vůbec nevěří v jeho existenci. To mu vyhovuje. Boží slovo odhaluje satanovy podvody a plány. Satan nepracuje jen pomocí „falešných mesiášů a proroků“, „divů a zázraků“, ale také pomocí falešného učení. „Satan dostane lid na svou stranu pomocí dvou podvodů - lži o nesmrtnosti duše a lži o posvátnosti neděle.“ GC 588. Později přidal další podvod - učení o evoluční teorii. V této době, v době konce, v době velkého dne smíření, vyšetřujícího soudu, očišťování, ospravedlňování a v závěrečných chvílích planety země se bude rozhodovat komu budu věrný, koho budu poslouchat a komu dám svoji lásku. Kdo pro mne bude tou konečnou autoritou? Koho budu uctívat v pravdě a v duchu? Zj.13 hovoří o š e l m ě z m o ř e - jež představuje papežství GC 439, 580; o d r a k o v i - jež představuje 1. satana GC 439; 2. římskou říši - pohanský Řím GC 439; o smrtelné ráně a jejím uzdravení; o š e l m ě z e z e m ě - to jsou Spojené státy americké, r.1798 GC 440, 441, 578; o o b r a z u š e l m y - který bude nejprve vytvořen ve Spojených státech GC 443, 444; jde o odpadnutí před 2.př.J.Krista (2.Tim.3,1-5 1.Tim.4,1 2.Tes.2,9-11); představuje onu formu odpadlého protestantismu, která vznikne, až budou protestantské církve hledat pomoc státu k vnucování své věrouky GC 444/5 GC 578/9, 581, 587/8, 592, 606/607; o divech, o ohni s nebe, o klanění - o uctívání. Zj.13,3b - „tedy divivši se všecka země, šla za tou šelmou.“ Zj.13,15-18 mluví o tom, že kdo se nepokloní obrazu šelmy bude zabit. Ti, co se pokloní dostanou znamení na čelo a na pravou ruku. Počet šelmy je počet člověka - 666. Kdo to je? V závěru dějin vystupňuje svůj tlak papežský systém-římská církev a odpadlý protestantismus (zvl. v USA) v pozadí se satanem. Kdo ob stojí?

10) Novodobý Babylon. (Symbolika pro Zj.13 je vysvětlena v předešlém bodě). Právě na tuto otázku dává odpověď „trojandělské poselství“ ve Zj.14,6-12. Po hlásání tohoto trojího poselství zde bude mít Bůh věrný lid-ostatek, který bude trpělivý/vytrvalý, bude zachovávat Boží přikázání a bude mít víru Ježíšovu/nebo víru v Ježíše viz Zj.14,12 „Tuť jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostříhají přikázání Božích a víry Ježíšovy.“ Zj.17. a 18. používá několik symbolů, které je třeba přiblížit.

Zj.17,1.3.7.15.18 - ž e n a n e v ě s t k a - symbol pro Babylon. Padlá žena představuje odpadlou

církev GC 380 7BC 849/50

Zj.17,3.7.8.11 - š e l m a b r u n á t n á - představuje politickou mocnost, je symbolem zla bojuje proti Bohu. Šelmu samu můžeme ztotožnit se satanem působícím skrze politické mocnosti.

7BC 850

Zj.17,1.15 - v o d y m n o h é - ovládá lidi a národy 7BC 850

Zj.17,5.18 - B a b y l o n v e l i k ý, ... město to veliké PP 166 - je město Řím GC 382

- označuje spojená odpadlická náboženství na konci času; vystihuje ono veliké trojitě náboženské spojení papežství, odpadlého protestantismu a spiritismu 7BC 852

- je symbolem všeobecné, odpadlé náboženské organizace 7BC 850

- B a b y l o n - se vztahuje na samotné organizace a na jejich vůdce 7BC 852

Zj.17,5 - m a t k a n e v ě s t e k - žena nečistá GC 382

Zj.17,2.18 - s m i l n i l i králové - spolčování se vyznavačů křesťanství s nábožensko-politickým blokem odpadlé církve 7BC 850

- spojení státních církví se světskými vládami GC 383

Zj.18,2 - pád B a b y l o n u + výzva ve 4v. „vyjděte z něho lide můj“; je velmi významná.

Ještě mnoho lidu Božího je v Babyloně GC 383, 390, 603 Většina pravých následovníků Kristových je stále v církvích jež představují Babylon GC 390

Babylon představuje - spojení církve se světem v celém křesťanstvu GC 390

K úplnému pádu Babylonu dojde teprve v budoucnosti GC 39

Zj.14,8 upozorňuje na pád Babylonu - zde se jedná o druhé andělské poselství Zj.17 mluví o ženě nevěstce a o Babylonu a Zj.18,2 mluví o pádu Babylonu v širším pojetí - jedná se o zesílení druhého poselství. Zj.18,4 vyzývá Bůh svůj lid aby vyšel z falešného babylonského systému.

11) Boží pečeť, nebo znamení šelmy? Ve SZ. se Boží lid rozpoznával podle dvou vnějších znaků - obřizky a soboty. V N.Z. se mluví o obřizce srdce, o znovuzrození, o novém životě v duchu a v pravdě (Ř.2,29. J.3, 3-7. J.4,23. Ř.8,1.4. Gal.5,16). Sobota jako památník stvoření Ex.20,8-11 a znamení Ez.20,20 zůstává i v n.z. znamením B. lidu Mk.2,27; Žid.4,9; Mt.24,20. Zj.14,9-11 je třetí andělské poselství a v něm Bůh varuje před přijetím znamení šelmy. Znamení šelmy, moci člověka je zachovávaní, uctívání neděle jako bohoslužebného dne, Římskokatolická církev se hrdě hlásí k tomu, že v Bibli není zmínka o tom, že by Bůh změnil svatost ze soboty na neděli, ale tvrdí, že ji Bůh k tomu dal moc. „Nikdo ještě nepřijal znamení šelmy. Čas zkoušky ještě nepřišel.“ MS 51 r. 1899. „Svěcení neděle není ještě znamením šelmy, a nebude jím dotud, dokud nevyjde výnos nutící lidi uctívat tento modlářský den odpočinku. Přijde čas, kdy tento den bude zkouškou. Tento čas však ještě nepřišel.“ MS 118 r. 1899. Bůh dává svému věrnému lidu také pečeť. Zj.7,2.3. „Ti, kteří nespolehají na sebe, ale pokořují se před Bohem a očišťují svou mysl poslušností pravdy, ti přijímají nebeskou povahu a připravují se na přijetí Boží pečeti na své čelo.“ 5T 216. V Kristu a s Kristem je vítězství jisté. Ř.8,37-39.

12) Babylon a Harmagedon. Zj.14,8 a Zj.18,4 - víno - falešné učení GC 387. (Ostatní symbolika je vysvětlena v předešlých částech). Ve Zj.16,16. se píše o armagedonu-harmagedonu. Jedná se o závěrečné vyvrcholení sporu mezi dvěma stranami velkého sporu. Jedná se o náboženský a duchovní zápas, nikoli vojenský, ve kterém však svou roli sehrají i ekonomické i politické faktory. Eliáš na hoře Karmel volal k Izraelskému lidu: „I dokud kulhati budete na obě strany?“ 1.Kr.18,21. Musíme se dne dnes rozhodnout na které straně budeme stát. Mt.24,13 Ale kdož by setrval až do konce, ten spasen bude.

13) Příchod našeho Pána Ježíše Krista. „Jednou z nejvznešenějších a přitom nejslavnějších pravd zjevených v Bibli, je pravda o tom, že Kristus přijde podruhé.“ GC 299

„Učení o druhém příchodu je vlastně základní myšlenkou Písma svatého. Ode dne, kdy první lidé se žalem odešli z ráje, čekají věřící na příchod Zaslíbeného, jenž zlomí moc škůdce a uvede je znovu do ztraceného ráje.“ GC 299

Den Páně bude pro bezbožné temný den, ale den radosti pro ty, kteří milují jeho zjevení. Plné pochopení druhého adventu je možné vidět ve světle Kristova prvního příchodu. Bez prvního příchodu by nebyl druhý příchod.

Ve Starém zákonu se používá termín „Den Hospodinův“. Iz.13,6.9 Ez.13,5 Sof.2,2 ad. 4BC 164

Den Hospodinův asi 20x ve S.Z.; naplněno na městu nebo na národu. Používají se i jiné termíny: Mal.3,5. Iz.61,2 Iz.63,4 den pomsty, Job 15,23 d.temnosti 19,25 d.nejposlednější 20,28 d.hněvu Ž.20,2. v d.souzení Ž.38,23 d.bitvy a boje 110,5 d.zlý (Ž.69,13 čas milosti) ad.

V Novém zákoně se používá termín „den Páně“ - Sk.2,20 1Kor.1,8 1Tes.5,2 2Pt.3,10 1Kor.5,5 2Kor.1,14. Používá i jiné termíny: v onen den, v den soudu, k dni hněvu, dne Božího aj.

Dan.2. k. poukazuje na to, že Bůh je pánem dějin; zároveň zdůrazňuje Boží vítězství na konci dějin. Ap. Pavel mluví o blahoslavené naději. Tit.2,13a.

Druhý příchod Kristův bude: osobní a doslovný; viditelný a slyšitelný; slavný, trumfální, s mocí a s anděly; bude to celosvětová i vesmírná událost; a bude mít i katastrofický dopad na planetu Zemi; bude náhlý a pro mnohé neočekávaný. Kristus při svém druhém příchodu na zem na samotnou zemi nevstoupí 1Tes.4,17. Proč přijde Kristus podruhé? Aby ukončil velký zápas mezi dobrem a zlem na této planetě. Aby vzkřísil věřící mrtvé všech věků a proměnil živé věřící.

Kdy přijde? Nevíme. Zj.22,12 A aj, přijduť brzo. Jak.5,8 Buďtež i vy trpěliví, ... neboť se přibližuje příští Páně. Mk.13,28.29 Od fíku pak učte se podobenství tomuto: Když již ratolest odmladne, a vypučí listí, znáte, že blízko jest léto. Taký i vy, když uzříte, ano se tyto věci dějí, vězte, že čas jest blízko. A ve dveřích. Boží slovo nás vyzývá: Bděte a modlete se. Mk.13,33.

Pro povzbuzení:

1J.2,28 A nyní, synáčkové, zůstávejtež v něm, abychom, když by se ukázal, smělé doufání měli, a nebyli zahanbeni od něho v příchodu jeho.

1J. 4,17 V tomtoť jest k dokonání svému přišla láska *Boží* s námi, abychom bezpečné doufání měli v den soudný, kdyžto, jakýž jest on, *takoví* i my jsme na tomto světě.

Iz.25,9 Pročež řekne v ten den: Aj, Bůh náš tento *jest*, očekávaliť jsme na něj, a vysvobodil nás. Onť jest Hospodin, jehož jsme očekávali; plésati a veseliti se budeme v spasení jeho.

Lk.21,36 Protož bděte, všelikého času modléce se, abyste hodni byli ujíti všech těch věcí, kteréž se budou dítí, a postavití se před Synem člověka.

Jak prožívat svoji přípravu na druhý příchod J.Krista?

1. Denně přicházet k Ježíši Kristu na modlitbě
2. Denně otevírat Boží slovo a seznamovat se s Boží vůlí
3. Hledat nejprve Jeho království a Jeho spravedlnost
4. Denně prožívat pokání a obrácení
5. Být ochotný se vzdát hříchu a sobectví
6. Prosit o moc D. sv. pro náš život
7. Učit se našemu Pánu důvěřovat
8. Používat všechny dary a schopnosti, které nám Pán dal pro službu druhým
9. Svým charakterem, skutky a ovocem ducha oslavovat Boha
10. Prožívat radost ze spasení a těšit se na velmi blízký příchod Ježíše Krista.

Chtěl bych Vás všechny pozvat ke studiu našeho nového tématu a popřát Vám Boží vedení, moudrost a požehnání v tomto novém čtvrtletí.

br. Zdeněk Soviš st.